

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. J.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti blíže neoznačenému rozhodnutí žalované, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2016, čj. 19 Ad 32/2015 – 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému advokátovi žalobce JUDr. Milanu Ostřížkovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 1300 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

1. Podáním doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 3. 12. 2015 žalobce požádal o přezkum svého invalidního důchodu, protože nesouhlasil se vznikem invalidity ode dne 5. 11. 2012. K výzvě soudu, aby upřesnil důvody žaloby a označil rozhodnutí žalované, které napadá, žalobce uvedl v podání ze dne 8. 1. 2016, že žaloba směřuje proti bývalému zaměstnavateli a ošetřujícímu lékaři, nikoliv proti „*ČSSZ Praha*“.

2. V doplnění žaloby ze dne 22. 3. 2016 ustanovený advokát potvrdil, že podle výslovného prohlášení žalobce podání ze dne 3. 12. 2015 nesměřovalo přímo

proti rozhodnutí žalované, byť žalobce nesouhlasí s vypočtenou výší invalidního důchodu. Podání brojilo především proti obecným nešvarům ve zdravotnictví, protože z ošetřujících lékařů se stali bezohlední podnikatelé. Dále žalobce poukázal na chyby v léčbě, k nimž mělo dojít po jeho úrazech v letech 2011 a 2012, a na nesprávné nakládání s jeho osobním účtem u zdravotní pojišťovny. Žalobce odkázal také na posudek ze dne 22. 2. 2016, jímž byl uznán invalidním ve III. stupni a který představuje podklad pro přiznání tzv. plného invalidního důchodu. Domníval se však, že posudek neobsahoval veškerou zdravotní dokumentaci a nesprávně stanovil datum vzniku invalidity. Zástupce žalobce připustil, že uvedená tvrzení nejsou pro posuzovanou věc úplně relevantní, s ohledem na pokyny žalobce ovšem nemohl jednat jinak.

3. Krajský soud usnesením ze dne 31. 5. 2016, čj. 19 Ad 32/2015 – 32, žalobu odmítl, protože žalobce neodstranil vady podání ze dne 3. 12. 2015 ani přes výzvu soudu (zejm. neuvedl, které konkrétní rozhodnutí napadá) a pro tyto vady nebylo možné v řízení pokračovat.

II.

4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností.

5. Namítl, že postup krajského soudu nebyl v souladu se soudním řádem správním. Stěžovatel učinil v řízení před krajským soudem vše, co po něm bylo možné požadovat, zejm. doplnil žalobu prostřednictvím ustanoveného zástupce a sdělil skutečnosti, které napadá. Dále zástupce stěžovatele sdělil, že stěžovatel výslovně požádal o podání kasační stížnosti, přestože nebyl schopen ani ochoten se dostavit k podání vysvětlení nebo zjištění argumentace. Stěžovatel sdělil své požadavky pouze telefonicky bez uvedení jiných důvodů než těch, které jsou výše popsány. Zástupce stěžovatele proto odkázal na doplnění žaloby ze dne 22. 3. 2016.

6. Ve vlastnoručně sepsaném podání ze dne 17. 6. 2016 stěžovatel namítl, že nebyl důvod k odmítnutí žaloby, protože stěžovatel byl soudem vyslechnut a vše doložil. Žaloba byla podle jeho názoru jasná. Dále vyjádřil podiv nad tím, že soudkyně Mgr. Úředníčková žalobu odmítla, zatímco soudkyně JUDr. Záviská stejnou žalobu přijala a již jednou v téže věci rozhodla.

III.

7. Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

IV.

8. Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

9. Kasační stížnost není důvodná.

10. Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu v relativně obecné rovině, která určila rozsah a hloubku přezkumu kasačním soudem.

11. Krajský soud odmítl žalobu pro nedostatek zákonných náležitostí návrhu ve smyslu § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 s. ř. s., protože stěžovatel neoznačil přes opakované

výzvy žádné konkrétní rozhodnutí žalované, proti kterému mělo podání ze dne 3. 12. 2015 směřovat, a to ani poté, kdy mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů. V doplnění žaloby ze dne 22. 3. 2016 stěžovatel naopak výslovně připustil, že nebrojil proti žádnému konkrétnímu rozhodnutí, ale proti obecným nešvarům ve zdravotnictví.

12. V kasační stížnosti stěžovatel tyto rozhodné důvody napadeného usnesení zpochybnil tvrzením, že žaloba byla jasná, vše doložil, žalobu prostřednictvím zástupce doplnil a sdělil skutečnosti, které napadá.

13. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s hodnocením žaloby krajským soudem. Stížní námitky lze vyvrátit již jen odkazem na obsah spisů a podání stěžovatele. Žaloba zjevně neoznačuje rozhodnutí, které by napadala. Z jejího obsahu nelze ani seznat, že by případně směřovala proti nezákonnému zásahu. Navíc stěžovatel v doplnění žaloby ze dne 22. 3. 2016 výslovně připustil, že nenapadá konkrétní správní rozhodnutí. Lékařský posudek ze dne 22. 2. 2016, který stěžovatel zmínil v doplnění žaloby, není rozhodnutím, které by bylo možné samostatně přezkoumat ve správním soudnictví (viz § 89 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) a i s ohledem na datum jeho vydání je nepochybné, že nemohl být napaden podáním ze dne 3. 12. 2015. Ani podání ze dne 22. 3. 2016 proto nebylo možné považovat za řádné doplnění žaloby, které by umožnilo její projednatelnost.

14. Důvodná nebyla ani námitka, že „*samosoutkině Jana Závitská stejnou žalobu přime a rozhodne*“. Směřovalo-li by podání ze dne 3. 12. 2015 proti témuž rozhodnutí žalované, které bylo předmětem přezkumu ve věci vedené krajským soudem pod sp. zn. 20 Ad 13/2014 (stěžovatel patrně odkazoval právě na toto rozhodnutí, byť jej konkrétně neoznačil, soudu je totiž z úřední činnosti známo, že v citované věci JUDr. Jana Záviská rozhodovala ve věci stěžovatelova invalidního důchodu), nebylo by možné podání ze dne 3. 12. 2015 projednat pro překážku věci rozsouzené. Rozsudkem ze dne 22. 7. 2015, čj. 20 Ad 13/2014 – 54, krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2014, čj. X, a Nejvyšší správní soud následně odmítl jeho kasační stížnost usnesením ze dne 12. 11. 2015, čj. 10 Ads 196/2015 – 18. V nyní posuzované věci však stěžovatel v žalobě ani jejím doplnění netvrdil, že by podání ze dne 3. 12. 2015 směřovalo proti rozhodnutí žalované čj. X, odkaz na postup soudu ve věci sp. zn. 20 Ad 13/2014 byl proto nepodstatný.

15. Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

16. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, jíž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí podle obsahu spisu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

17. Usnesením krajského soudu ze dne 3. 2. 2016, čj. 19 Ad 32/2015 – 20, byl stěžovateli ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Milan Ostřížek. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§

35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby ve výši 1000 Kč (podání kasační stížnosti) a paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů]. Zástupce stěžovatele není plátcem DPH. Celková výše odměny za zastoupení v řízení o kasační stížnosti tedy činí 1300 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. července 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu